

KAKO PREPOZNATI TEKST ...

RELJA BAŠIĆ

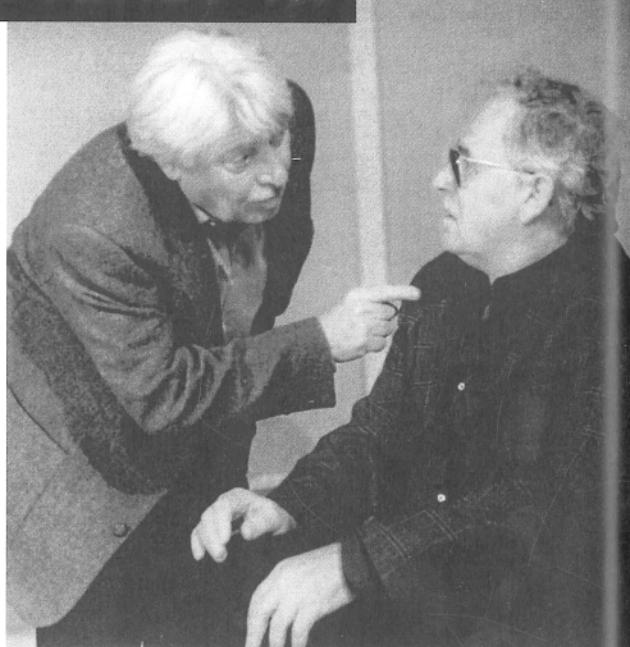
Kad sam 1997. godine počeo ozbiljno razmišljati o repertoaru Teatra u gostima za 1998/99., tj. za sezonu koja je ujedno i dvadeset peta obljetnica postojanja TUG-a, uhvatila me panika. Nakon odigranih 3189 predstava u 311 mjestu u 24 sezone - što igrati i s kime?

Stvari su se od našeg osnutka 1974. godine potpuno promjenile.

Od gotovo 310 mesta, gradića i gradova s kojima smo sedamdesetih mogli računati kao s kupcima, devedesetih smo došli na jedva pedesetak mogućih zainteresiranih. Od naših prvih projekata (10 do 12 glumaca), danas teško zatvaramo transportnu (!) i finansijsku konstrukciju za veći broj od 3 do 5 glumaca. Od općepoznatih glumačkih zvezdja s ovih prostora, nema nam više u podjelama Majetića, Serdara, Spasojevićke, Sabličke, Krstulovićke, Šovagovića, Milakovića - sve glumaca od formata koji bi, često, samo svojim imenom punili dvorane.

Panično prateći, tražeći i čitajući što se i gdje se u kazališnom svijetu novo dogada, naišao sam na podatak da u Londonu igra Art, nepoznate Yasmine Reza sa sjajnom glumačkom podjelom - Albert Finney, Tom Courtenay i Ken Stott.

Bio je to dovoljan poticaj za nabavu teksta kako bih se uvjerio da u ruci imam veliku šansu za zanimljivu i dobru predstavu. Tri glumca istih ili sličnih godina s trima ravno-pravnim ulogama, jedan dekor, odličan tekst i predstava koja ne bi smjela trajati dulje od sat i pol - sve je to za mene bio dovoljan adrenalin za brzu odluku - jubilarna 25. obljetnica počet će predstavom Art. Sve ostalo bilo je višemanje stvar kazališne rutine: uspostaviti vezu s autorom, srediti autorska prava, odabrat suradnike (prevoditelj, scenograf, kostimograf...) te onda ključno i bitno pitanje - podjela uloga - tko će i što igrati u komadu? Od prvoga čitanja bilo mi je jasno da djelo kojemu je glavna tema raspad prijateljstva, može funkcioniрати samo ako je riječ o dugom, starom zapravo generacijskom prijateljstvu, a to da ako su glumci premladi ili mladi, oni nemaju svoju pred-

Yasmine Reza Art "Glupa je istinoljubivost" Vanja Drach, Boris Buzančić

povijest i njihov trosmjerni raspad, zapravo, ne znači mnogo.

Razmišljajući o podjeli i o tome što bi gledateljima bilo privlačno, pala mi je na um zamisao da spojim tri imena, svako samo po sebi dovoljno provjereno i poznato, koja dosad nikad nisu igrala zajedno.

I evo Borisa Buzančića, Vanje Dracha i mene (kao što se znamo međusobno često hvaliti - "prvi i posljednji put zajedno") koji se gotovo mladenačkim entuzijazmom bacamo na posao i, usprkos svima terminskim i zdravstvenim poteškoćama, ujesen 1998. izlazimo u javnost.

Do sada (veljača 1999.) odigranih 80 predstava pred gotovo uvijek rasprodanim gledalištem, velik je poticaj i nagrada nama glumcima.

Sretni smo što smo "uboli" komad, da naše prijateljstvo i privatno funkcioniira i da smo dio jedinstvenog svjetskog uspjeha Arta (danasa ga igraju 132 svjetska kazališta na 33 različita jezika).

Nadasve smo sretni jer će nas, vjerojatno, stići pogledati svi oni koji su u ratnim i poratnim godinama zaboravili na kazalište.

Ali kao i često u životu, sve što je lijepo traje kratko - pred nama je velik i, gotovo, nerješiv problem: Što nakon Arta igrati kao sljedeći tekst u ovoj našoj 25. sezoni?

Pomozite !!!!!

25 GODINA TEATRA U GOSTIMA

Prije dvadeset pet godina, 5. studenoga 1974. u Karlovcu Teatar u gostima imao je svoju prvu premijeru, Kunderinu komediju Ševa. Zatim se redaju naslovi poput Mrožekovih *Emigranata*, Kušanova Čaruge, Feydeauova *Gospona lovca*, Čehovljeva *Ujaka Vanje*, Pinterove *Prijevare*, Kovačevićeva *Balkanskog špijuna*, Simonova *U tom ili mom stanu*, Grgićeve *Juhice*, Gardnerova *Nisam ja Rappaport*, Sladeova *U isto vrijeme na starom mjestu*, Šorakova *Pauka i Pepeljuge* i brojnih drugih naslova do najnovije predstave, kojom Teatar u gostima slavi "srebrni pir", Rezina Art.

Statistike kazuju da je ovo agilno kazalište dosad izvelo 3122 predstave u 277 gradova u zemlji i inozemstvu.

Popularni kazališni, filmski i televizijski glumac Relja Bašić, osnivač prvoga privatnog kazališta imao je jednu misao vodilju - *kako glumcu vratiti glumu* što ga je dovelo do visokoprofesionalne kazališne družine koja je okupljala i okuplja glumce i autore po projektu, uz odabir domaćih

i stranih dramskih uspješnica.

Odigrao je *Teatar u gostima* zapravo još neistraženu kulturnu misiju svojim nastupima u hladnim i neprikladnim vatrešnim i domovima kulture, pred gledateljima koji se prvi put susreću s bilo kakvim teatrom. Stvorio je istodobno i vlastiti, osobiti stil i jezik uprizorenja, prepoznatljiv i važan za suvremeni izričaj u hrvatskom glumištu napisat će teatrolog Igor Mrduljaš u prigodnoj knjižici objavljenoj u povodu 25. obljetnice Teatra u gostima.

Relja Bašić kaže: *Nitko, pa ni ja sam, nije očekivao da će Teatar u gostima potrajati tako dugo, jer takve su grupe mnogo kraćeg vijeka. Ponosan sam na broj predstava koje smo odrigli. Kada bi se taj broj podijelilo s brojem dana u godini, proizšlo bi da smo nastupali svaku večer tijekom deset godina, a tome treba dodati i tisuće kilometara koje smo prošli, hladne i mračne hotele u kojima smo odsjedali, dvorane bez garderoba i grijanja, najrazličitije poslove koje smo sami obavljali... Bilo je naporno, ali i iznimno lijepo.*

Komedija

ART

proglašena je

Najboljom komedijom:
Nagrada Evning Standard Awards, Engleska

Nagrada Laurence Olivier,
Engleska

Najboljim dramskim tekstom

Nagrada Prix Moliére, Pariz

Najboljom predstavom

Schaubühne Berlin,
za njemačko govorno područje

Najboljom predstavom

Broadway

Nagrada Tony za 1998.

TEATAR U GOSTIMA:
DVADESET I PET GODINA
Yasmina Reza

ART

komedija

Prvi put zajedno

BORIS BUZANČIĆ
VANJA DRACH
RELJA BAŠIĆ

Prevela Sonja BAŠIĆ.

Redatelj: RELJA BAŠIĆ.

Scenograf: Petar MIHANOVIĆ.

Kreator svjetla: Saša MONDECAR.

Majstor pozornice: Miroslav PERICA.

Rekviziter: ZLATKO ŽMAVČIĆ.

Raspovijedljač: DRAGAN MILADINOVIC.

Predstava traje bez stanke jedan sat i pol.